

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 936936/2

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב זבדיה כהן — ראב"ד, הרב מרדכי מזרחי בר אור, הרב דוד שני

התובעת: פלונית

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ טו"ר אלעד זמיר)

הנדון: פסיקת גירושין על פי רבנו ירוחם ורבי חיים פלאג'י ובשל טענת מאיסות

פסק דין

בפנינו תביעת האישה לגירושין, הבעל מבקש שלום בית.

הצדדים נישאו כדת משה וישראל בתאריך כ"ח בטבת תשע"ד (31.12.2013) – נישואין שניים לבעל. להם ילדה כבת שנתיים – ילידת י"ג בטבת תשע"ה (4.1.2015) והם פרודים מעל שנתיים ימים.

מזונות הילדה, משמורת וזמני שהות נידונים בבית המשפט למשפחה.

בדיון שהתקיים בתאריך י"ג באייר תשע"ה (2.5.2015) טענה האישה כי הבעל אינו זן ומפרנס מעת היותה בהיריון – לדבריה "אפילו מים מינרליים" לא קנה לה, הוא נטש אותה בהיריון ויש לו קשר עם נשים אחרות. היא הציגה תמונות של הבעל עם נשים אחרות.

הבעל טען כי מדובר ביידידות בלבד.

האישה טענה על הימורים של הבעל ואמרה כי תביא על כך עדים.

לשאלת בית הדין אם הוא רואה המשך לנישואין השיב הבעל: "כמו שזה נראה, לא" אך הסכים לתת גט רק לאחר סגירת התיק בהוצאה לפועל.

האישה לא הסכימה לתנאי זה, ונקבע דיון הוכחות בתאריך ג' באייר תשע"ו (11.5.2016) בהרכב מלא.

בדיון שהתקיים בתאריך ג' באייר תשע"ו (11.5.2016) הביא בית הדין את הצדדים להסכם גירושין כולל ונקבע מועד לסידור גט לתאריך ט"ו באייר תשע"ו (23.5.2016).

במועד סידור הגט חזר בו הבעל מהסכמתו למתן גט ואמר שלא ייתן גט עד לסיום ההליכים בבית המשפט למשפחה, התיק הוחזר לאולם המשפטי.

בתאריך ז' בתמוז תשע"ו (13.7.2016) פתח הבעל תיק שלום בית, ובדיון שהתקיים בתאריך ד' באלול תשע"ו (7.9.2016) הוחלט על הגשת סיכומים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

סיכומי האישה הוגשו בתאריך י"ב באלול תשע"ו (15.9.2016) וסיכומי הבעל בתאריך ה' במרחשוון תשע"ז (6.11.2016).

בסיכומי האישה חזרה האישה על טענתה על נטישת הבעל את הבית בימי הריונה וכי הם פרודים מעל שנתיים ימים ויש לבעל קשר עם נשים אחרות, והוסיפה כי הבעל חתם על הסכם וחזר בו, וכל מטרתו בעיכוב הגט היא להשפיע עליה בתביעות בית המשפט למשפחה.

מנגד, טען הבעל בסיכומיו, כי הוא הגיע למסקנה שרק דרך שלום בית הוא יוכל לחזק את הקשר עם בתו הקטינה אף על פי שהמצב בבית "לא היה אידיאלי" לקשר נישואין נורמלי. על הטענה לקשר עם נשים אחרות טוען כי אלו ידידות בלבד ללא קשר אינטימי כל שהוא.

דיון

אין ספק כי שני הצדדים הגיעו למסקנה כי אין טעם בהמשך חיי הנישואין ביניהם. גם הבעל מודה כי המצב ביניהם לא היה אידיאלי וכל בקשתו לשלום בית הוא רק כדי לחזק את הקשר עם הבת הקטינה, הוא חתם על הסכם גירושין וחזר בו אך ורק מטעם חיזוק הקשר עם בתו הקטינה.

בית הדין מבחיר כי ענייני הילדה – הן תביעת המזונות והן זמני השהות – נידונים בבית המשפט למשפחה, וכל טענות האב בנושא זה עליהם להיות מופנית לערכאה המשפטית המוסמכת לכך, קרי: בית המשפט למשפחה.

בית הדין לא מקבל את הקשר בין טענות הבעל בנושא הסדרי הראייה הנידונים בבית המשפט למשפחה ובין תביעת הגירושין ועיגון האישה.

ככל שהבעל היה טוען לשלום בית כיוון שחפץ הוא לחיות עם אשתו הנוכחית בית הדין עוד היה דן על כך, אך כל עוד הבעל מודה כי חיי הנישואין לא היו טובים, הוא פרוד ממנה כשנתיים, וכל מטרתו בתביעת שלום הבית היא משום דאגה להסדרי הראייה שלו עם בתו ולחילופין יסכים לתת גט רק כשיקבל זמני השהות כפי שהוא חפץ, בית הדין לא מקבל תביעה כזו לשלום בית שאינה כנה ואין בה כוונת שלום בית אמיתית וכל מטרתה השפעה על תביעות הנידונים בבית המשפט למשפחה.

וזאת בנוסף להצהרתו בדיון הראשון כמופיע בפרוטוקול מיום כ"ד בניסן תשע"ו (2.5.2016) לפיה הוא הצהיר כי לא נראה לו המשך לנישואין אלו.

כמו כן חתימתו על הסכם גירושין ביום ז' באייר תשע"ו (15.5.2016) מוכיחים כי גם פניו של הבעל לגירושין בלבד.

למעשה יש כאן עיגון הדדי של שני הצדדים שלא חפצים באמת זה בזו, ועל פי רבנו ירוחם כשהפירוד מעל שנה יש לחייב את הצדדים בגט.

כפיית גט מדין 'רבנו ירוחם'

בתי הדין בשנים האחרונות משתמשים רבות בשיטת רבנו ירוחם המאפשרת לבתי הדין לפסוק חיוב בגט לבני זוג ששניהם אינם מעוניינים זה בזו, אך מסרבים לבצע את נתינת הגט, עם חלוף זמן של י"ב חודש. וזו לשונו במישרים (נתיב כג פרק ה):

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

”כתב מורי ה”ר אברהם בן אשמעאל כי נראה לו שאשה שאמרה: ‘לא בעינא ליה, ייתן לי גט וכתובה’, והוא אומר: ‘אנא נמי לא בעינא לך, אבל איני רוצה ליתן גט’ – מסתברא דאין דנין אותה במורדת להפסידה כלום מעיקר כתובה ונדוניא, אלא מיהו משהינן לה תריסר ירחי אגיטא דילמא הדרי בהו, לאחר שנה כופין אותו לגרש, והפסידה תוספת וכל מאי דיהיב לה מדיליה, דאדעתא למשקל ולמיפק לא יהיב לה.”

וכן מובא בפסק דין של בית הדין הגדול (תיק מספר 1758, לא פורסם; במותב הדיינים הגאונים: כב' נשיא בית הדין הגדול הרב שלמה משה עמאר, הרב שלמה דייכובסקי, הרב עזרא בר שלום) שכתבו כך (על אישה שמעכת את הגירושין לשם השגת מטרות ממוניות):

”מן החומר שבתיק עולה שאכן יש מקום לחיוב בגט. שני הצדדים אינם רוצים זה בזה, כפי שקבע בית הדין האזורי, ועל כך לא הוגש ערעור על ידי המשיבה. אף על פי כן מסרבת המשיבה לקבל גט, כדי להבטיח את ביצוע פסק הדין לחלוקת רכוש שנידון בבית המשפט – אם עמדתה לחלוקת הרכוש לא תתקבל שם וכו'. אנו סבורים שאין להשתמש בגט כמנוף להישגים רכושניים, בנושא שנדון בערכאה אחרת. הצדדים אינם חפצים זה בזה, והדיון נסב כולו על הרכוש בלבד וכו'.”

ונראה מכל הנ”ל שכאשר אכן כל צד אינו רוצה לחיות עם זולתו ורק מעגנו לחינם או בעילה שאינה מוצדקת, יש מקום להסתמך על דינו הנ”ל של רבנו ירוחם לשם חיוב גט נגד הצד שאינו מוכן לגרש או להתגרש.

‘מאיס עלי באמתלא מבוררת’

בנוסף לכך, יש כאן טענת ‘מאיס עלי’ ב’אמתלא מבוררת’, התמונות שהוצגו בפני בית הדין שבהן נראה הבעל מחובק עם בחורה ושניהם בבגד ים מינימלי, אין בהן אמנם דין של ‘רועה זונות’ אך יש בהן בוודאי משום טענת מאיסות של האישה כלפי בעלה, אף על פי שמדובר באנשים חילונים לכל דבר.

ובטענת ‘מאיס עלי באמתלא מבוררת’ כזו יש בה כדי לחייב את הבעל בגט – עיין שו”ת יביע אומר (חלק ג סימן יח אות יג).

פירוד ממושך – רבי חיים פלאגי

כתב רבי חיים פלאגי בספרו חיים ושלוה (חלק ב סימן קיב):

”דברך כלל אני אומר: כל שנראה לבית דין שהיה זמן הרבה נפרדים ואין להם תקנה, אדרבא צריך השתדלות הרבה להפרידם זה מזה ולתת גט כדי שלא יהיו חוטאים חטאים רבים אחד האיש ואחת האשה. וידעו נאמנה כי כל הבא לעכב מלתת גט בענין זה כדי להנקם זה מזה מחמה קינאה ושינאה ותחרות, כאשר יהיה האופן פעמים שהאיש רוצה לגרש והאשה אינה רוצה וכדי להנקם מהאיש מעכבים הדבר שלא לשם שמים – עתידין ליתן את הדין. ולדעת מרן החבי”ב בית דין מנדין אותו. וכמו כן להפך, כשהאשה רוצה להתגרש והאיש אינו רוצה, וכדי להנקם מהאשה, מעכבים מלתת גט שלא לשם שמים – גם בזה לא בחר ה’ ויש עונש מן השמים.”

ובסוף דבריו פסק:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

"והנני נותן קצבה וזמן לדבר הזה, דאם יארע איזה מחלוקת בין איש לאשתו וכבר נלאו לתווך השלום ואין להם תקנה, ימתינו עד זמן ח"י חדשים, ואם בינם לשמים נראה לבית דין שלא יש תקוה לשום שלום ביניהם, יפרידו הזוג ולכופם לתת גט עד שיאמרו רוצה אני בדבר האמור."

על פי זה ברור שדבריו של רבי חיים פלאג'י לכופם לתת גט עד שיאמרו רוצה אני, הם במסגרת החובה של בית דין לכפות על המצות לאפרושי מאסורא, להציל בני זוג אלו ממצב של חוטאים וחטאים, כלשונו.

מסקנה

מכל העילות האמורות בית הדין פוסק:

א. מקבלים את תביעת הגירושין של האישה, ועל הבעל לתת גט לאשתו.

ב. קובעים מועד לסידור גט בהרכב ט' בתאריך כ"א בכסלו תשע"ז (21.12.2016) בשעה 9:00.

הרב זבדיה כהן – ראב"ד

מצטרף למסקנות.

נימוקים נוספים יינתנו בהמשך.

הרב מרדכי בר אור

אני מצטרף.

הרב דוד שני

נפסק כאמור.

ניתן ביום ה' בכסלו התשע"ז (5.12.2016).

הרב דוד שני

הרב מרדכי בר אור

הרב זבדיה כהן – ראב"ד